

kort Tid siden; han var hos Ministeren og bad Godt for Digelaget derne. Denne Mand eier en Gaard paa 60 Tønder Land i Vesternes i Cappel Sogn, og han har, siden Digelaget blev dannet, ydet en meget betydelig Digestat som Bidrag til Amtsrepartitionsfonden og i direkte Bidrag og ogsaa som Del af den Digebyrde, han var pligtig at bære, før de sidste Diger bleve anlagte. Nu veed jeg nok, at Ministeren har gjort opmærksom paa, at dette Sidste ikke ligefrem vedkommer Sagen; men man vil dog ikke negte, at Folk, som iforveien vare svært trykkede af den gamle Digebyrde, endnu daarligere kunne taale den nye Byrde. Denne Mand — han hedder Rasmus Madsen, hans Navn skal nævnes — sagde, at dette Digeværn havde kostet ham 10,000 Kr. Det forekommer mig, at jeg maa have Lov til at nævne dette ene Exempel paa, i hvilken Grad Byrden kan være trykkende. — Den ærede Minister har desuden givet mig Ret i den Paastand, at Vedligeholdelses- og Administrationsudgifterne ere i stadig Egen. Efter Indenrigsministerens egen Opgjørelse udgjorde i 1879 Vedligeholdelses- og Administrationsudgifterne for det lollandfke Digelag 10,516 Kr. 96 Øre, men i 1880 vare de stegne til 12,686 Kr. 39 Øre og i 1881 til 18,965 Kr. 58 Øre. Maa jeg dertil sige, at, dengang Digerne derne bleve afleverede, var der foreslaaet Ekstraarbejder til et Belsøb af 295,000 Kr., men som Ministeren dengang fandt sig bespøret til at modsætte sig. Naar vi nu huske, at Administrationsudgifter og Vedligeholdelsesomkostninger stige Aar for Aar i den Grad, som jeg har tilladt mig at nævne, og at der, for at Digerne kunne være sikre, behøves Ekstraarbejder til et Belsøb af 295,000 Kr., og naar vi fremdeles huske, at Udgifterne til selve Digerne ere overstegne med noget over 200,000 Kr., saa vil man se, at det, som Digelaget gaar indpaa, er store Ekstraarbejder og vorende Udgifter; saaledes ere Forholdene. Nu siger den ærede Minister, og det er jo rigtigt, at Digelaget har erhvervet et Aktiv i Rødbj Fjord; men jeg vil der slutte mig til, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Maribo Amts 3de Valgkreds (Nielsen-Ørn), at det er svært for Fattigmand at have en Obligation liggende i sin Lomme, naar det var bedre for ham at sælge den og anvende Pengene, og det vil den ærede Minister ogsaa give mig Ret i, at det vilde være meget heldigt for Digelagene, hvis de snarest mulig kunde afhænde dette Aktiv for derved at blive befriede for noget af den trykkende Digestatbyrde. Jeg skal nu slutte med at bede den høitærede Minister om at have Sagen i Erindring. Jeg veed, at han vil det; forsaavidt som jeg godt forstaar, er det ikke Mangel paa Interesse for Sagen, der bringer ham til nu at modsætte sig et større Bidrag end det, der er budt fra Finantsudvalgets Flertal. Jeg beder ham, som sagt, om at have Sagen i Erindring,

saa at det maatte kunne oplyses nøjagtig, i hvilken Grad Vedligeholdelses- og Administrationsudgifter saavel som Udgifterne til de extraordinære Arbejder ere stegne, og saavidt mulig til næste Aar igjen, naar Sagen bringes frem ved Finantslovens Behandling, se at give et saadant Overblik over Forholdene derne, at den tilstede-værende Trang virkelig kan blive konstateret og afhjulpen. Saar skal jeg nøies med at sige, at det, jeg helst vil og endnu haaber at naae, er, at det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen), maatte vinde Tilslutning hos det høie Thing og at saa den høitærede Minister ikke vil modsætte sig det. Skulde det ikke lykkes, haaber jeg, at den høitærede Minister ikke vil modsætte sig det Forslag, som er fremsat af det meget ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen). Jeg skal blot endnu tage en Grund frem, som jeg allerede har nævnt, nemlig den, at Digelaget eier Arealet af den inddæmmede Rødbj Fjord. Kunde man ikke bevæge den høitærede Minister til ideimindste at tage imod de 5,000 Kroner af den Grund, at det dog er et Aktiv, som det fattige Digelag daarlig har Raad til at have liggende i sin Lomme.

Bojsen: Jeg har begjæret Ordet, for at tage Underændringsforslag Nr. 100 tilbage, hvortil jeg efter Forhandlingerne i Udvalget er forpligtet. Det var, som jeg oplyste, stillet efter Forhandlingerne i Udvalget, for at tilkjendegive Udvalgets oprindelige Stilling til Sagen og endvidere dets Vilighed til, hvis Ministeren havde givet det sin Tilslutning, at stemme for at gaa til en Forhøielse af Saanet til de lollandfke Digestatbyrde af indtil 25,000 Kr. Efter at den ærede Indenrigsminister har udtalt, at han ikke kunde modtage Forslaget, er jeg, som sagt, forpligtet ligeoverfor Udvalget til paa dette Sagens Trin at tage Forslaget tilbage; men jeg skal dog dertil sige, at jeg kan ikke Andet end gjentage, at jeg tror, at Ministeren bedst vilde have fremmet en endelig Afgjørelse af denne Sag ved at afviescere ved mit Forslag. Naar det ikke sker, føler jeg mig overbevist om, at det bliver ikke sidste Gang vi komme til at forhandle denne Sag. Jeg skal i den Henseende gjentage min Hensigt til den ærede Minister om, at de Oplysninger, som jeg anser for at være en nødvendig Betingelse for, at vi kunne danne os en klar Opfattelse af Digestatbyrden — navnlig dens Forhold mellem de to Egne Lolland og Falster — nemlig Oplysning om, hvilken Rolle Grundensheden spiller med Hensyn til Bedømmelse af Stattevenen, maatte blive indhentede. Det er jo Oplysninger, som ikke kunne hentes fra theoretiske Beregninger, men som maa hentes fra de lokale Myndigheder, som alene ville kunne have en begrundet Mening om vedkommende Spørgsmaal. Jeg gjentager